

Arrest

nr. 301 303 van 9 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. RAHOU
Vlasmarkt 25
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 19 december 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 27 december 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1996.

De verzoekende partij verklaart het Rijk een eerste maal te zijn binnengekomen op 30 januari 2019. Op 30 januari 2019 dient de verzoekende partij een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 maart 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt bevestigd door de Raad in een arrest van 17 september 2021 met nummer X.

Verzoekende partij verklaart het Rijk een tweede maal te zijn binnengekomen op 30 december 2021. Op 11 januari 2022 dient de verzoekende partij een volgend verzoek om internationale bescherming in.

Op 4 oktober 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal). Op 4 mei 2023 wordt de verzoekende partij nogmaals gehoord op het Commissariaat-generaal.

Op 27 september 2023 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op (...) mei 1996 te Garba Cisse, gelegen in de Somali regio in Ethiopië, en dat is eveneens de plaats waar u het grootste deel van uw leven heeft gewoond. U bent een Somali van etnische afkomst en u behoort tot de Eeleye - Issa clan. Uw beide ouders leven nog en hebben 4 kinderen, waarvan u de oudste bent.

Als jongere volgt u secundair onderwijs in Diri Dawa en het is daar dat u eind 2014 in contact komt met andere jongeren die de problemen in uw regio willen aankaarten. De Afar zijn namelijk al lange tijd aan het azen op het grondgebied in uw regio. Samen met andere jongeren bent u van plan zich te organiseren om zo een oplossing te vinden voor de problemen in uw regio. Nog voordat u met de andere jongeren dit daadwerkelijk kan doen, wordt u samen met een paar andere jongens gearresteerd en naar de gevangenis in Jig-Jiga gebracht. Daar verblijft u één maand, terwijl u ondervraagd wordt. U wordt soms ook fysiek mishandeld. Na een maand wordt u vrijgelaten omdat u heeft beloofd u niet meer uit te spreken over de problemen in uw regio van herkomst. Na terugkeer in uw regio lukt dit u echter niet en vanwege de dreiging en onderdrukking besluit u dat u uw land dient te verlaten. U reist via Nazareth en Awash naar Addis Abeba, waar u uw smokkelaar ontmoet. Samen met andere migranten en de smokkelaar reist u via Soedan naar Libië, waar u wordt doorverkocht aan een andere mensensmokkelaar. Uw familie moet een grote som losgeld betalen voordat u via de Middellandse zee kan verder reizen naar Italië.

In Italië komt u aan op 14 november 2016 en u geeft er uw vingerafdrukken. Zonder uw asielprocedure er af te wachten reist u na twee weken door naar Duitsland waar u op 23 november 2016 eveneens asiel aanvraagt. Duitsland oordeelt dat u terug dient te keren naar Italië, maar u doet dit niet. In plaats daarvan probeert u in maart 2018 naar Zweden te reizen, maar onderweg wordt u in Denemarken opgepakt en terug naar Duitsland gebracht. U reist kort daarna naar Frankrijk en vraagt daar eveneens asiel aan. Ook Frankrijk oordeelt dat u dient terug te keren naar Italië om daar uw asielprocedure te doorlopen. U doet dit wederom niet, maar u reist naar België, waar u op 30 januari 2019 bij de Dienst Vreemdelingen Zaken te Brussel uw eerste verzoek om internationale bescherming indient. U verklaart dan de Somalische nationaliteit te hebben en tot de Asharaf clan te behoren. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) oordeelt dat uw relaas en herkomst ongeloofwaardig zijn en weigert u een vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming toe te kennen. U gaat tegen deze beslissing in beroep, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV) bevestigt op 17 september 2021 de beslissing van het CGVS. U besluit dan nogmaals naar Frankrijk te gaan om daar op 06 oktober 2021 opnieuw te proberen een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Frankrijk oordeelt nu dat u dient terug te keren naar België, wat u vervolgens ook doet. Op 30 december 2021 bent u weer terug in België en op 11 januari 2022 dient u bij de Dienst Vreemdelingen Zaken te Brussel een volgend verzoek om internationale bescherming in, welke op 28 april 2022 ontvankelijk wordt verklaard. Terwijl u wacht op uw persoonlijk onderhoud wordt u in Antwerpen een tweetal keer aangevallen waarbij u gewond raakt en medische verzorging nodig heeft.

Ter staving van uw relaas legt u een zestal foto's voor van uw Ethiopische identiteitskaart, een kleurenafdruk van een foto van uw geboorteakte, een tweetal foto's van uzelf, een drietal filmpjes opgenomen in Afrika, een USBstick met daarop vijf foto's en twee korte videofragmenten, als ook een pasfoto van uw moeder en een pasfoto van uzelf.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het Commissariaat-generaal heeft, nadat u een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud toegezonden kreeg in mei 2023, enkel via een e-mail van uw advocate mr. S. (Zie ook administratief dossier, toegevoegde stukken, blauwe map) een opmerking mogen ontvangen over de schrijfwijze van

uw tweede familienaam H. U gaf namelijk tijdens het tweede persoonlijk onderhoud in huidige periode aan dat het niet H. is, maar H. – een naam die de protection officer volgens u verkeerd heeft genoteerd (CGVS 2, NPO p.9). U zou deze naam derhalve graag aangepast zien van H. naar H. U heeft de naam H. effectief al eerder gebruikt in Europa, zo blijkt uit de inlichtingen die het CGVS mocht ontvangen van Duitsland, maar u het laat het na originele identiteitsdocumenten voor te leggen die uw werkelijke naam en/of de spellingswijze ervan kunnen staven. Over de verdere inhoud van de notities van beide persoonlijke onderhouds heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen, waardoor het CGVS concludeert dat u akkoord gaat met de inhoud van de notities zoals opgesteld door de protection officer.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Het Commissariaat-generaal benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 8/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96). In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U heeft echter gedurende de afgelopen jaren de Belgische asielautoriteiten zonder schroom reeds meermaals opzettelijk misleid. Zo verklaarde u op 30 januari 2019 bij het indienen van uw eerste verzoek om internationale bescherming nog minderjarig te zijn. Een leeftijdstest in België wees uit dat dit niet de waarheid was en tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud in België gaf u dan ook toe dat u gelogen had over uw werkelijke leeftijd om er profijt uit te halen (CGVS 19/10168, NPO p.6). Ook zei u bij het indienen van uw eerste verzoek om internationale bescherming in België dat u van Somalische nationaliteit en herkomst was.

Het Commissariaat-generaal nam op 19 maart 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV) op 17 september 2021. U keerde niet terug naar uw land van herkomst, maar u diende op 11 januari 2022 uw tweede en huidige verzoek tot internationale bescherming in België in.

In uw huidig en volgend verzoek om internationale bescherming verklaart u niet van Somalische, maar van Ethiopische nationaliteit te zijn en nog nooit in Somalië te zijn geweest (Vragenlijst DVZ dd.07.03.2022, vraag 10). U verklaart plots ook tot een andere clan te behoren, namelijk Ise subclan Eleye

in plaats van de Ashraf clan. Ter staving van uw Ethiopische nationaliteit legt u een afgedrukte foto van uw Ethiopische identiteitskaart voor, als ook een foto van uw Ethiopische geboorteakte. De foto's zouden u zijn doorgestuurd door uw broer in Ethiopië via sociale media (CGVS 1, NPO p.9). Over de voorgelegde (foto's van uw) identiteitskaart merkt het Commissariaat-generaal op dat deze identiteitskaart zou zijn aangevraagd door en afgeleverd aan uw familieleden en dit terwijl u reeds in Europa was (CGVS 1, NPO p.17, p.33, p.34). U geeft ook aan dat uw woonplaats 'foutief' op de identiteitskaart staat vermeld, te weten Erer in plaats van Garba Cisse, als ook dat uw ouders "contacten" hebben en zo de identiteitskaart "hebben kunnen regelen" (CGVS 1, NPO p.34). Deze verklaringen, als ook het feit dat u géén origineel document voorlegt, ondermijnen de geloofwaardigheid van dit stavingsstuk dat uw nationaliteit en plaats van herkomst juist eigenlijk zou moeten onderschrijven.

Het feit dat u bij een tweede verzoek om internationale bescherming in België wisselt van nationaliteit, heren afkomst komt de algemene geloofwaardigheid van uw verklaarde vrees voor vervolging namelijk niet ten goede. Het is niet alleen deze vaststelling die uw algemene geloofwaardigheid aantast.

België is namelijk niet het enige land in Europa waar u een verzoek om internationale bescherming indiende, zoals blijkt uit het Eurodac search result (toegevoegd aan het administratief dossier). Zo deed u dit ook in Duitsland op 29 november 2016 én op 18 december 2017, in Denemarken op 09 maart 2018 en een week later óók in Frankrijk op 16 maart 2018 alvorens u óók in België op 30 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Tóch keerde u dan – dit terwijl uw verzoek om internationale bescherming in België bij de RvV nog in beraad was – terug naar Frankrijk om er nógmaals een verzoek om internationale bescherming in te dienen op 06 oktober 2021. Het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u uit België vertrok nog vóór dat u het vonnis van de RvV mocht ontvangen.

Bovendien blijkt uit het antwoord van de Franse asielautoriteiten dat de Italiaanse asielautoriteiten reeds in 2018 instemden met uw terugkeer naar Italië, iets waar u in Frankrijk tegen in beroep ging (Zie ook administratief dossier, toegevoegde documenten, blauwe map). Dat u uw vingerafdrukken had afgegeven in Italië, is iets wat u bevestigde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS 1, NPO p.5). U wist al dat Italië verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, want ook Duitsland had u daarover al eerder geïnformeerd (CGVS 1, NPO p.6). U verklaarde eveneens dat u óók van plan was geweest om in Zweden een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS 1, NPO p.5). Op 11 januari 2022 diende u dan huidige en volgend verzoek om internationale bescherming in België in.

Opmerkelijk is dat u net zo snel van land wisselt als van identiteit: In Frankrijk heeft u in maart 2018 verklaard geboren te zijn op (...) januari 1996 en dat u de Somalische nationaliteit heeft (Antwoord Franse asielautoriteiten, administratief dossier, blauwe map). In Duitsland heeft u zowel verklaard dat u van Somalische als dat u van Ethiopische nationaliteit bent en zij kennen u met de volgende geboortedatum en -plaatsen: 02 november 1996 geboren te Bike - Ethiopië, geboren op 02 januari 2000 te Celmacan – Somalië, geboren op 02 november 1996 te Ogaden – Ethiopië, geboren op 02 mei 2002 te onbekende plaats – Somalië en geboren op 02 mei 1996 te El Ma'aan – Somalië. Daar komt bij dat u, zoals supra uiteengezet, aanvankelijk in België verklaarde nog minderjarig te zijn en eveneens geboren te zijn op 02 mei 2002, maar dan opnieuw te El Ma'aan – Somalië.

De algemene geloofwaardigheid van uw nood om internationale bescherming wordt verder ondermijnd doordat u tenminste 6 keer een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Europa waarbij u verschillende nationaliteiten heeft aangehaald én waarbij vaak weer vertrok zónder het antwoord van de betrokken asielautoriteiten af te wachten én waarbij u eveneens 'speelde' met uw geboortedatum en -plaats.

Wanneer men u vraagt naar de reden waarom u verschillende identiteiten aanhaalde, verklaart u in huidig verzoek dat u eerder geadviseerd was door andere mensen [om niet naar waarheid te vertellen, red]. U bent nochtans in België vanaf uw eerste asielprocedure er nadrukkelijk op gewezen dat het belangrijk is dat u de waarheid vertelt. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud van uw eerste verzoek om internationale bescherming raadde de protection officer u letterlijk aan om te vergeten dat 'wat u had gehoord van andere personen dat u zou moeten zeggen' (19/10168, CGVS, NPO p.4), juist omdat het CGVS reeds in het bezit was van antwoorden van de andere landen waar u eveneens een verzoek om internationale bescherming had ingediend. U antwoordde op 18 februari 2021: "Ok, ik zal u over mijn problemen vertellen." als repliek op het verzoek van de protection officer om gewoon eerlijk te wezen in uw verklaringen (19/10168, CGVS, NPO p.4).

Het supra uiteengezette doet namelijk vermoeden dat u eerder vanwege opportunistische redenen wisselt van nationaliteit, een vermoeden dat wordt versterkt door het feit dat u zegt dat u in België ook een Dublin procedure Italië had, maar dat u "gewoon lang heeft gewacht en er zo doorkwam" (CGVS 1, NPO p.6).

Bovendien mag van iemand die zo vaak in Europa werd geconfronteerd met de Europese afspraken omtrent welk land verantwoordelijk is voor de inhoudelijke behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming redelijkerwijs nóg meer verwacht mogen worden dat -wanneer hij uiteindelijk de kans krijgt zijn vluchtrelaas te doen in een ander land dan Italië- hij deze kans grijpt om naar waarheid de redenen

van zijn vlucht uit zijn land van herkomst te vertellen. Het feit dat u dit niet heeft gedaan, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde redenen om uw land van herkomst te verlaten.

In huidig verzoek geeft u dan toch aan dat u bij uw eerste verzoek in België had gelogen (CGVS 1, NPO p.7). Derhalve plaatst het Commissariaat-generaal dan ook vraagtekens bij uw verklaring dat u in huidige procedure wél de waarheid zou vertellen (CGVS 1, NPO p.7). Eens te meer omdat u door de protection officer gevraagd werd waarom u -daar u in huidige procedure een uitgebreide en zeer actuele vrees ten opzichte van Ethiopië aanhaalt- niet eerder de waarheid heeft verteld, haalt u de weinig overtuigende verschoningsgrond aan: "Omdat het toen rustig was, er waren toen niet veel problemen net zoals nu. De steden waren toen nog niet afgenomen zoals nu." (CGVS 2, NPO p.27). Nochtans beweert u dat u eenmaal zou zijn aangehouden in Ethiopië omwille van uw politiek activisme in de Somali regio. Het CGVS ziet dan ook niet in – indien u daadwerkelijk vervolgd zou zijn in uw land van herkomst – met name Ethiopië – waarom u niet eerder de waarheid zou hebben verteld – los van de actuele situatie in uw regio van herkomst. De vaststelling dat u dit nagelaten heeft, doet verdere vragen rijzen omtrent de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in Ethiopië in het kader van dit voorliggend volgend verzoek.

U verklaart zoals reeds gezegd in huidige procedure dat u afkomstig bent van Garba Cisse, een dorp in een door de Afar en Somali betwiste regio in de Somali regio in Ethiopië en waar de afgelopen 10 jaar zeer ernstige incidenten hebben plaatsgevonden. Zoals infra uiteengezet zal worden is het Commissariaat-generaal geneigd te geloven dat u effectief een Somali van de Ise clan bent uit de Somali regio in Ethiopië.

Echter, wat betreft de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw regio van herkomst, met name uw eenmalige arrestatie vanwege uw politiek activisme in de Somali regio in Ethiopië waardoor u het land diende te verlaten, kan het Commissariaat-generaal echter niet anders dan concluderen dat u deze niet geloofwaardig weet te maken. U legt immers over deze feiten tegenstrijdige en alles behalve doorleefde verklaringen af, welke dan ook de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas ondermijnen.

Zo kan u maar weinig vertellen over de [politieke] organisatie waarvan u lid was en waarin uw politieke activiteiten zich hebben ontwikkeld die later de aanleiding zouden hebben gegeven voor uw arrestatie. U gaf slechts vage en soms zelfs tegenstrijdige verklaringen.

Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat Barbarte een jongerengroep was die door uw oud-collega's werd opgericht in 2017/2018, op een moment dat u al uit Ethiopië vertrokken was. Ook verklaarde u dat de groep geen echte leider had (CGVS 1, p.29). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u opmerkelijk genoeg iets geheel anders. Zo verklaarde u: "Ik ben lid geworden in 2013/2014. We hebben de beweging opgericht nadat Garba Cissa aan de Afar regio werd toegevoegd." (CGVS 2, p.22, p.25). Ook verklaarde u dat de leider Mohammad Jama heette en dat u direct met hem samenwerkte (GVS 2, p.22, p.25). En daar waar u tijdens het eerste onderhoud weinig kon vertellen over Barbarte, kan u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud plots uitgebreid vertellen over waar Barbarte voor zou hebben gestaan, wie de leiders waren en welke activiteiten u voor de organisatie zou hebben ondernomen. Dezelfde organisatie Barbarte waarvan u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nog beweerde dat deze werd opgericht ná uw vertrek uit Ethiopië.

Ook over de specifieke aanleiding van uw arrestatie legt u weinig doorleefde verklaringen af. Zo zou u bij Barbarte bespioneerd zijn geweest. De spionnen zouden leiders zijn geweest van uw organisatie Barbarte die eigenlijk samenwerkten met de overheid (CGVS 2, p.26). En ondanks dat u reeds sinds enkele jaren lid was van Barbarte en binnen de organisatie verantwoordelijk zou zijn voor uw regio van herkomst Garba Cisse (CGVS 2, p.25), tóch zou u niet weten wie deze spionnen en leiders van Barbarte waren (CGVS 2, p.26).

Opnieuw: u heeft het hier over een organisatie waarover u eerder verklaard had dat deze pas in 2017/2018 en ná uw vertrek uit Ethiopië opgericht zou zijn geweest Door uw tegenstrijdige verklaringen over de politieke groepering waarvan u beweerd lid te zijn geweest kan het Commissariaat-generaal niet anders dan vraagtekens zetten bij uw politieke activiteiten van waaruit u zo verklaard werd vervolgd voor uw vertrek uit Ethiopië.

Ook over de precieze omstandigheden van uw eenmalige arrestatie, merkt het Commissariaat-generaal op dat u vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo verklaart u over de plaats waar u gearresteerd werd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud eerst dat u in Jig-Jiga werd gearresteerd: "Vertelt u mij eens precies me over die arrestatie. Wat, wanneer, waar, hoe werd u gearresteerd? Ik ben gearresteerd in Jig-Jiga [...]" (CGVS 1, p.31). Niet veel later verklaart u dan opeens dat u niet in Jig-Jiga gearresteerd werd, maar in uw regio (CGVS 1, p.32) en dat uw regio Garba Cisse is: "Waar was u precies op het moment van uw arrestatie? In mijn regio. Wat is uw regio? In Garba Cisse." (CGVS 1, p.32).

Tijdens het tweede onderhoud verklaarde u dan dat u thuis was op het moment van uw arrestatie en dat 'thuis' was in uw wijk in Diri Dawa: "Waar was u toen u gearresteerd werd? Ik was thuis. Waar is thuis? In de wijk Qodoba, in Diri Dawa, Qodoba is 08. Dat was in het weekeinde, ik moest niet naar school." (CGVS 2, p.26).

Het gegeven dat u zichzelf zó tegensprekt over het eenvoudige feit wáár u was op het moment van uw arrestatie ondermijnt de volledige geloofwaardigheid hiervan. Het was immers dit vervolgingsfeit dat maakte dat u als jonge twintiger uw familie en uw land moest verlaten. Van een dergelijke, ongetwijfeld indruk makende gebeurtenis mag tenminste verwacht worden dat er coherente en bovenal consistente verklaringen worden afgelegd over wáár het gebeurde. Het feit dat u dit niet doet ondermijnt de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis nog verder.

Ook over waar u zou hebben verbleven ná uw vrijlating uit de gevangenis legt u géén eenduidige verklaringen af. Zo verklaarde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud in oktober 2022 dat u in Garba Cisse heeft verbleven tot aan uw vertrek in november 2015 en dat u daar verbleef bij uw ouders en uw 3 broers en zussen (CGVS 1, p.15). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud in mei 2023 draaide u eerst om de pot om dan uiteindelijk toch te verklaren dat u na uw vrijlating terugkeerde naar Diri Dawa om er uw studies verder te zetten, als ook dat u zowel voor als na uw gevangenschap bij verwanten in deze stad verbleef (CGVS 2, p.8). U had echter reeds tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaard dat u moest stoppen met uw studies, omdat u gearresteerd werd en dat u daarna niet meer bent teruggekeerd naar school (CGVS 1, p.19).

Dat gezegd hebbende en zoals supra reeds aangegeven is het Commissariaat-generaal van mening dat uw verklaringen over uw streek van herkomst wél geloofwaardig zijn en u maakt doorheen uw twee persoonlijke onderhouds in huidige volgend verzoek om internationale bescherming daardoor wel aannemelijk dat u inderdaad een Ethiopische Somali bent, mogelijkerwijs zelfs uit de Sitti regio.

Zo heeft u een vrij correcte geografische kennis van de regio Sitti als ook over de clans waartoe de Somali die in Ethiopië wonen behoren, en ook uw verklaringen over uw jeugd en opgroeien komen vrij geloofwaardig en doorleefd over. Bovendien onderschrijft uw zeer goede kennis van het Amhaars, welke zoals u zelf aangeeft uw tweede taal is (CGVS 2, NPO p.29) en waarvan u op DVZ heeft aangegeven dat u dit eveneens een taal kan zijn waarin u gehoord wilt worden ("Verklaring betreffende procedure", dd. 07.03.2022, vraag 2b, zie administratief dossier), uw effectieve herkomst uit Ethiopië.

Het Commissariaat-generaal kan echter vanwege uw tegenstrijdige en vage verklaringen niet anders dan grote vraagtekens te plaatsen bij de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in deze regio. Het feit dat u ook meermaals het beantwoorden van vragen van de protection officer tracht te vermijden spreekt niet in uw voordeel.

De protection officer moest u zo welgeteld vier keer vragen of u ná uw vrijlating nog problemen heeft gekend in Diri Dawa. U trachtte telkens de vraag te ontwijken om dan uiteindelijk te antwoorden dat u na uw vrijlating in februari 2015 en tot aan uw vertrek uit Diri Dawa in november 2015 géén problemen meer heeft gekend (CGVS 1, p.8-9). U voegde eraan toe dat u de activiteiten waarvoor u gearresteerd zou zijn geweest stop gezet had (CGVS 1, p.9 als ook p.25). Dit laatste is dan weer een tegenstrijdige verklaring met uw op DVZ afgelegde verklaringen als ook met uw vrij relaas tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Bij het indienen van huidig volgend verzoek op DVZ op 07 maart 2022 verklaarde u namelijk dat u uw activiteiten niet stopzette, maar op sociale media met uw activisme voortging (DVZ vragenlijst Volgend Verzoek, vraag 16).

U laat het echter na om ook maar één stavingsstuk van uw politiek activisme op sociale media vanaf 2015 voor te leggen, dit terwijl u zoals supra en infra uiteengezet, heel goed uw weg kent op het sociale media gegeven genaamd Facebook. Ook verklaarde u bij uw vrij relaas tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat u na uw vrijlating weer met andere jongens samenkwam en dat u opnieuw bedreigd werd (CGVS 1, p.25). Echter, u sprak niet eerder van nieuwe bedreigingen na uw arrestatie en vrijlating, maar dat u tijd nodig had om uw vertrek in november 2015 voor te bereiden (CGVS 1, p.13).

Het Commissariaat-generaal kan dan ook niet anders dan concluderen dat de geloofwaardigheid van uw aangehaalde vervolgingsfeiten die aanleiding gaven voor de vlucht uit uw land van herkomst vanwege uw opeenvolgende tegenstrijdige en vage verklaringen volledig ondermijnd wordt.

Dit in beschouwing genomen, dient het Commissariaat-generaal verder te kijken naar uw tweede aangehaalde vrees. Enerzijds haalde u aan dat u eenmaal werd aangehouden in uw land van herkomst omwille van uw beweerd activisme, welke door het Commissariaat-generaal zoals supra uiteengezet niet als geloofwaardig wordt beoordeeld. Anderzijds haalt u een surplace vrees aan. U verklaart namelijk dat u sinds dat u in België verblijft politiek actief bent en daarom geviseerd wordt door de Ethiopische overheid. Een gegeven waardoor u, volgens uw verklaringen, zelfs tweemaal het slachtoffer werd van fysiek geweld in België. Uw politiek activisme bestaat uit informatie die u deelt op uw Facebookaccount "(...)" (CGVS 1, NPO p.16, p.25). Ter staving daarvan legt u ook een aantal screenshots voor van uw Facebookaccount.

Wat betreft de door u aangehaalde vrees gelinkt aan uw beweerd activisme in Europa na uw vlucht uit Ethiopië, dienen volgende pertinente bedenkingen gemaakt te worden. Het CGVS heeft uw Facebookaccount "(...)" online teruggevonden en inderdaad gezien dat u sinds 01 november 2020 actief bent op dit Facebookaccount.

Naast het feit dat het zeer opmerkelijk is dat u op Facebook reeds sinds 01 november 2020 actief was om informatie te delen over uw regio van herkomst in Ethiopië en u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud van uw eerste verzoek om internationale bescherming op 18 februari 2021 op het CGVS nog altijd volhield van Somalische herkomst te zijn, worden er toch enkele vraagtekens gezet bij de reikwijdte van uw politiek activisme surplace, als ook bij vervolging waarvan u in België het slachtoffer van werd. Deze vraagtekens worden onder andere opgeroepen door een aantal zeer opmerkelijke verklaringen.

Wat betreft uw politiek activisme en de onlosmakelijk verbonden nodige politieke kennis moet worden vermeld dat u een zeer bijzondere verklaring gaf over de voormalige president van de Somalische regio in Ethiopië en welke de geloofwaardigheid en/of de oprechtheid van uw politiek activisme ondermijnt. Zo verklaarde u namelijk dat de voormalige president van de Somali regio in Ethiopië Abdi Mohamoud Omar is en dat hij momenteel gearresteerd is, wat volgens de COI effectief zo is (Zie ook toegevoegde COI, blauwe map, administratief dossier). Uw antwoord tot welke partij Abdi Mohamoud Omar behoorde was echter zeer bevreemdend en doet vermoeden dat uw kennis van de Ethiopische politiek niet zo gedegen en eerder ingestudeerd is. Zo zegt u namelijk dat Abdi Mohamed Omar tot de TPLF behoort (CGVS 1, NPO p.28), de Tigrayan People's Liberation Front en de partij van Tigray. Gezien u in januari 2015 gearresteerd zou zijn geweest door de politie in Jig-Jiga in opdracht van de regionale overheid die onder deze president viel, is het op zijn minst bijzonder opmerkelijk te noemen dat u de president van deze regionale overheid lidmaatschap van de TPLF toeschrijft. Eens te meer omdat de Tigray zowel qua cultuur, etnische groep, geloof als politiek zo goed als tegenpolen zijn van de Somali in Ethiopië.

Ook uw inconsistente verklaringen over wie u nu precies vreest in Ethiopië ondermijnen uw politiek surplace activisme verder. U paste namelijk in huidige procedure uw verklaringen hierover steeds aan. Zo verklaarde u in het eerste persoonlijk onderhoud in huidige procedure dat u vreest voor uw leven vanwege "de partij van PP, de Barwaaqo, al die leden van de partij. En ook de regering die in de regio is, de Somalische regering" (CGVS 1, NPO p.26).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, vreest u plots de regionale regering niet meer. Wanneer de protection officer u namelijk vroeg wie u zou doden, antwoordde u het volgende: "De overheid die aan de macht is en de partij die aan de macht is. Dat is de PP, de Prosperity Party." En op de direct daarop volgende vraag wie u nog meer vreest in Ethiopië, antwoordde u: "Enkel de overheid." (CGVS 2, NPO p.7). Het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u na 7 maanden tussen de twee persoonlijke onderhouds de overheid van de Somali regio niet meer vreest en doet des te meer vermoeden dat uw aangehaalde vrees, net zoals u dat eerder deed met uw nationaliteit, verandert uit opportunisme.

U verklaarde verder dat u, omdat u zo bekend bent, veel haat heeft gecreëerd door uw politiek activisme online (CGVS 1, NPO p.25). Deze haat zou ook gemaakt hebben dat u op straat aangevallen bent door twee Albanen die u vroegen naar de naam van de huidige president van de Somali regio in Ethiopië. Daarop zouden zij u vervolgens plots hebben aangevallen met een mes (CGVS 1, NPO p.25). U raakte gewond aan uw linkerhand en ter staving van het incident heeft u verschillende foto's voorgelegd als ook uw litteken laten zien tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS 1, NPO p.1).

Het Commissariaat-generaal erkent dat u een snijwonde heeft gehad aan uw linkerhand, maar vindt u verklaringen over de aanval welke uitgevoerd zou zijn in opdracht van de Ethiopische of Somalische regionale overheid niet geloofwaardig. Zo legt u geen enkel bewijs van aangifte of medische verzorging voor en ontweek u de vraag van de protection officer toen deze u vroeg of u überhaupt aangifte ervan had gedaan (CGVS 1, NPO p.26).

Daarnaast neemt het Commissariaat-generaal in haar beoordeling van dit incident mee dat u in België reeds driemaal door de rechtbank bent veroordeeld tot een gevangenisstraf -waarvan tweemaal door de Antwerpse rechtbank- wegens handel in verdovende middelen. Een 'professionele' activiteit waarbij een dergelijke aanval ook plaats gevonden zou kunnen hebben, eens te meer omdat u geen aangifte heeft gedaan van het fysiek geweld waarbij u gewond raakte. U legt derhalve geen bewijs van het tegendeel voor, ondanks dat de protection officer u hier duidelijk naar vroeg tijdens het tweede persoonlijk onderhoud (CGVS 2, NPO p.32).

Tot slot, en wat uw politiek activisme en de reikwijdte ervan nog verder ondermijnt, is dat u verklaart dat uw politiek activisme enkel bestaat uit het plaatsen van berichten op uw Facebookaccount (CGVS 2, NPO p.32). Uit nazicht op uw Facebookaccount "(...)" (<https://www.facebook.com/profile.php?id=100063486919502>) als ook uit uw voorgelegde screenshots van diezelfde Facebookaccount (Zie voorgelegde stukken, groene map, administratief dossier) blijkt dat u 24.000 volgers zou hebben, welke uw bekendheid online zou moeten staven. Echter, uit nazicht van uw Facebookaccount blijkt dat uw volgers zijn afgeschermd evenals uw vrienden, dat uw berichten op uw Facebookaccount zelden boven de 200 likes hebben en dat de berichten slechts sporadisch worden gedeeld. Bovendien deelt u allerlei berichten en niet enkel berichten om de situatie van uw etnische groep in de Somali regio in Ethiopië aan te kaarten. Bovendien blijkt uit nazicht dat men zeer eenvoudig online volgers van Facebook kan kopen (Zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).

Ook het gegeven dat u bij uw eerste verzoek om internationale bescherming in België reeds een Facebookprofiel aanmaakte om uw vrees te staven, maakt dat de voorgelegde Facebookberichten en – profiel weinig tot geen toegevoegde waarde hebben om uw politiek activisme in België te staven (zie ook Beslissing CGVS, 1e verzoek om internationale bescherming 19/10186).

Dat u inzit met uw mede Somali uit de regio Sitti, dat blijkt wél uit uw Facebookberichten als ook uit de passie waarmee u tijdens de twee persoonlijke onderhouds in huidig volgend verzoek over de meer recente geweldsincidenten tussen de Afar en de Somali in uw dorp van herkomst Garba Cisse sprak en dit bevestigt voor het Commissariaat-generaal eens te meer uw regio van oorspronkelijke herkomst. Echter, en zoals supra uiteengezet, is het voor het Commissariaat-generaal niet geloofwaardig dat u reeds in België louter vanwege uw afkomst en uw online activisme op Facebook bent vervolgd, noch dat u in Ethiopië bij een terugkeer vervolgd zou worden.

Daardoor kan het CGVS niet anders dan concluderen dat u, gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, het niet aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen. Gezien uw vrees ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten niet als geloofwaardig wordt beschouwd, zou een hervestiging buiten uw regio van herkomst mogelijk zijn.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus “ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba” van 10 maart 2022, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf, blijkt immers dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vallen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigraytroepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba aldus geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van de algemene toestand in Addis Abeba en van uw persoonlijk profiel, is de Commissaris-generaal van mening dat het geenszins onredelijk is te verwachten dat u er zich zou vestigen.

Zo blijkt dat u een gezonde, jonge man bent (CGVS 1, NPO p.2 als ook CGVS 2, NPO p. 2) zonder personen die afhankelijk van u zijn zoals bijvoorbeeld een partner en/of kinderen (CGVS 1, NPO p.22). Bovendien spreekt u vloeiend Amhaars (CGVS 2, NPO p. 28-29 als ook DVZ Verklaring betreffende procedure, vraag 2b), heeft u 8 jaar onderwijs gevolgd (CGVS 1, NPO p.19) en u heeft reeds, zij het een korte tijd, in Addis Abeba verbleven. Niet alleen Addis Abeba is een mogelijkheid om u te vestigen, u heeft immers aangegeven ook jarenlang zonder enige problemen in Diridawa te hebben gewoond. U vertelde dat Diridawa een stad is waar de Oromo en de Somali in vrede met elkaar leven (CGVS 2, p.29).

Tot slot voegt het Commissariaat-generaal toe dat uit het geheel van uw verklaringen blijkt, als ook uit uw supra besproken zeer uitgebreide reisgeschiedenis in Europa, u zeer zelfredzaam bent. Bijgevolg is de Commissaris-generaal van oordeel dat een hervestiging in een ander deel van Ethiopië dan uw streek van herkomst, zoals bijvoorbeeld Addis Abeba of Diridawa, wat u betreft redelijk is.

U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt en de voorgelegde stukken kunnen bovenstaande conclusies van het CGVS niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 4.1 van de Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de erkenningsrichtlijn), de materiële motiveringsplicht zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen) en het zorgvuldigheidsbeginsel en vertrouwelijkheidsbeginsel.

Verzoekende partij wijst erop dat het niet de taak is van het Commissariaat-generaal om de bewijswaarde van alle stukken te ontcrachten. Er geldt een gedeelde bewijslast. Zij verwijst hiervoor naar de richtlijnen van UNHCR en stelt dat het Commissariaat-generaal de meest nadelige interpretatie weerhouden heeft en daardoor appreciatiefouten heeft begaan. Het is wegens deze negatieve interpretaties dat er geen geloof gehecht wordt aan haar asielaansluiting terwijl een correcte appreciatie van haar verklaringen en de bewijselementen zou leiden tot een andere beslissing. Vervolgens overloopt en weerlegt zij de aangehaalde argumenten.

Met betrekking tot het leeftijdsonderzoek verklaart zij nooit geweten te hebben wanneer zij geboren is. Dit is een gevolg van de gang van zaken inzake geboorteaangiften in haar land van herkomst. Zij heeft zich steeds gebaseerd op de verklaringen van haar ouders. Zij stelt dan ook onterecht afgerekend te worden op haar verklaringen omtrent haar leeftijd en vindt haar handelswijze geen reden om de geloofwaardigheid van haar aansluiting in twijfel te trekken. Haar verklaringen zijn coherent, waarschijnlijk en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bestreden beslissing hamert enkel op het feit dat zij niet volledig eerlijk geweest is omtrent haar leeftijd maar gaat nergens ernstig in op de aanvraag om internationale bescherming *an sich*. Zij verdient het voordeel van de twijfel en zou zelfs opnieuw gehoord dienen te worden gezien haar jonge leeftijd op het ogenblik dat zij haar land verlaten heeft.

Vervolgens gaat verzoekende partij in op haar politiek activisme. Zij stelt dat zij bij haar vertrek uit haar land nog zeer jong was en er aldus van haar niet dezelfde gedetailleerde verklaringen verwacht kunnen worden als van een volwassene. Haar asielaansluiting is samenhangend en plausibel. Er diende grondig nagekeken te worden of er een vrees is voor vervolging in haar hoofd, hetgeen het Commissariaat-generaal niet gedaan heeft. Bovendien heeft het feit dat zij haar familie noodgedwongen moest achterlaten ernstige gevolgen gehad op haar psychisch welzijn. Gelet op haar kwetsbaar profiel, jonge leeftijd op het moment van vertrek en de bestaande onduidelijkheden over haar netwerk en de omstandigheden bij terugkeer is het Commissariaat-generaal ernstig in gebreke gebleven om de gevolgen van een terugkeer grondig te onderzoeken.

Zij concludeert dat de bestreden beslissing onjuist is en tevens onvolledig gemotiveerd. Het Commissariaat-generaal geeft aan elke verklaring een negatieve interpretatie terwijl haar verklaringen duidelijk wijzen op een risico op vervolging. Zij herhaalt dat er nagelaten is om een zorgvuldig onderzoek te voeren.

2.2. In een tweede middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en het materiële motiveringsbeginsel alsook het zorgvuldigheidsbeginsel en vertrouwelijkheidsbeginsel.

Zij vreest omwille van haar specifieke profiel als politiek activist voor haar leven. Zij ging in tegen de instructies van Al Shabaab door Somalië te verlaten. Zij is reeds rechtstreeks met de dood bedreigd wat overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade reëel zijn. Zij dient erkend te worden als vluchteling.

2.3. In een derde middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/4, 48/5 en 49/3 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel en vertrouwelijkheidsbeginsel en artikel 3 van het Europees Verdrag voor de

Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoekende partij stelt dat het Commissariaat-generaal in de bestreden beslissing heeft nagelaten om op een zorgvuldige manier te onderzoeken of er effectief nood is aan internationale bescherming. Gezien zij verklaard heeft risico te lopen om gedood te worden dient er op zijn minst onderzocht te worden of er effectief sprake is van dergelijk risico. Bovendien werd er onvoldoende nagegaan of er een reëel risico op ernstige schade bestaat in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de

toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoekende partij verklaart niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië omdat zij daar gearresteerd en mishandeld werd toen zij zich wilde organiseren met enkele andere jongeren om de problemen in hun regio aan te kaarten en op te lossen. Zij besluit haar land te verlaten wegens de dreiging en onderdrukking. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

4.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof gehecht worden aan haar vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

- (i) De algehele geloofwaardigheid van verzoekende partij ondermijnd wordt door het feit dat zij in verschillende Europese landen een verzoek tot internationale bescherming ingediend heeft en daarbij telkens ook gebruik maakte van een andere identiteit. Zij veranderde van nationaliteit, herkomst, geboortedatum en verklaarde bij het indienen van haar eerste verzoek om internationale bescherming in België minderjarig te zijn, om later toe te geven dat dit gelogen was;
- (ii) de commissaris-generaal wel geneigd is te geloven dat verzoekende partij afkomstig is uit de Somali regio in Ethiopië, maar dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door verzoekende partij aangehaalde vervolgingsfeiten, namelijk haar eenmalige arrestatie vanwege haar politiek activisme;
- (iii) er ook geen geloof gehecht kan worden aan de surplace vrees die verzoekende partij aanhaalt vanwege haar politieke activiteiten sinds zij in België verblijft waardoor zij gevisieerd zou worden door de Ethiopische overheid en als gevolg waarvan zij slachtoffer geworden is van fysiek geweld.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern

van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

4.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Er wordt in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat de algehele geloofwaardigheid van verzoekende partij ondermijnd wordt door de wisselende verklaringen die zij afgelegd heeft bij de verschillende Europese asielinstanties met betrekking tot haar nationaliteit, geboorteplaats en geboortedatum. De bestreden beslissing stelt op pertinente wijze het volgende:

“U heeft echter gedurende de afgelopen jaren de Belgische asielautoriteiten zonder schroom reeds meermaals opzettelijk misleid. Zo verklaarde u op 30 januari 2019 bij het indienen van uw eerste verzoek om internationale bescherming nog minderjarig te zijn. Een leeftijdstest in België wees uit dat dit niet de waarheid was en tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud in België gaf u dan ook toe dat u gelogen had over uw werkelijke leeftijd om er profijt uit te halen (CGVS 19/10168, NPO p.6). Ook zei u bij het indienen van uw eerste verzoek om internationale bescherming in België dat u van Somalische nationaliteit en herkomst was.

(...)

In uw huidig en volgend verzoek om internationale bescherming verklaart u niet van Somalische, maar van Ethiopische nationaliteit te zijn en nog nooit in Somalië te zijn geweest (Vragenlijst DVZ dd.07.03.2022, vraag 10). U verklaart plots ook tot een andere clan te behoren, namelijk Ise subclan Eleye in plaats van de Ashraf clan.

(...)

Het feit dat u bij een tweede verzoek om internationale bescherming in België wisselt van nationaliteit, heren afkomst komt de algemene geloofwaardigheid van uw verklaarde vrees voor vervolging namelijk niet ten goede. Het is niet alleen deze vaststelling die uw algemene geloofwaardigheid aantast.

België is namelijk niet het enige land in Europa waar u een verzoek om internationale bescherming indiende, zoals blijkt uit het Eurodac search result (toegevoegd aan het administratief dossier). Zo deed u dit ook in Duitsland op 29 november 2016 én op 18 december 2017, in Denemarken op 09 maart 2018 en een week later óók in Frankrijk op 16 maart 2018 alvorens u óók in België op 30 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Tóch keerde u dan – dit terwijl uw verzoek om internationale bescherming in België bij de RvV nog in beraad was – terug naar Frankrijk om er nógmaals een verzoek om internationale bescherming in te dienen op 06 oktober 2021. Het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u uit België vertrok nog vóór dat u het vonnis van de RvV mocht ontvangen.

(...)

Opmerkelijk is dat u net zo snel van land wisselt als van identiteit: In Frankrijk heeft u in maart 2018 verklaard geboren te zijn op 02 januari 1996 en dat u de Somalische nationaliteit heeft (Antwoord Franse asielautoriteiten, administratief dossier, blauwe map). In Duitsland heeft u zowel verklaard dat u van Somalische als dat u van Ethiopische nationaliteit bent en zij kennen u met de volgende geboortedatum en -plaatsen: 02 november 1996 geboren te Bike - Ethiopië, geboren op 02 januari 2000 te Celmacan – Somalië, geboren op 02 november 1996 te Ogaden – Ethiopië, geboren op 02 mei 2002 te onbekende plaats – Somalië en geboren op 02 mei 1996 te El Ma'aan – Somalië. Daar komt bij dat u, zoals supra uiteengezet, aanvankelijk in België verklaarde nog minderjarig te zijn en eveneens geboren te zijn op 02 mei 2002, maar dan opnieuw te El Ma'aan – Somalië.”

Inzake haar leeftijd betoogt verzoekende partij dat zij nooit geweten heeft wanneer zij exact geboren is, dat dit een gevolg is van de gang van zaken inzake geboorteaangiften in haar land van herkomst en dat zij steeds is verdergegaan op de verklaringen van haar ouders. Met deze vergoelijkeningen kan zij echter geen afbreuk doen aan de correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing en aan de bevindingen van de leeftijdstest. Uit de test uitgevoerd door de Dienst Voogdij blijkt namelijk dat verzoekende partij op datum van 6 februari 2019 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 22,6 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar een goede schatting is (zie administratief dossier). Uit de notities van het eerste persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat verzoekende partij niet louter gesteld heeft dat zij haar exacte leeftijd niet wist, maar dat zij doelbewust gelogen heeft over haar leeftijd om er profijt uit te

halen (NPO 1, p. 6). Bijkomend kan er opgemerkt worden dat verzoekende partij zowel in Frankrijk als in Duitsland en België exacte geboortedata heeft opgegeven. Het geheel van deze bevindingen, namelijk het aanzienlijke verschil tussen haar vooropgestelde leeftijd en haar effectieve leeftijd alsook het feit dat verzoekende partij moedwillig foutieve geboortedata heeft opgegeven, doet afbreuk aan haar algehele geloofwaardigheid. Daarnaast is dit niet het enige element met betrekking tot haar identiteit waarover verzoekende partij wisselende verklaringen afgelegd heeft. Zoals in de bestreden beslissing terecht opgemerkt wordt en zoals ook blijkt uit het administratief dossier, veranderde zij ook meermaals van nationaliteit en geboorteplaats doorheen de verschillende procedures in de verschillende Europese landen. Er wordt in de bestreden beslissing dan ook terecht op gewezen dat de algehele geloofwaardigheid van verzoekende partij ondermijnd wordt door deze wisselende verklaringen met betrekking tot haar identiteit. Van verzoekende partij, die beweert een vrees voor vervolging te hebben in haar land van herkomst, Ethiopië, en daarom internationale bescherming vraagt, kan dan ook worden verwacht dat zij de Europese instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle relevante elementen van haar verzoek. Van verzoekende partij worden aldus correcte en coherente verklaringen verwacht over haar identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Het feit dat verzoekende partij zou gehandeld hebben op advies van andere mensen kan haar bedrieglijke verklaringen niet verschonen.

De door verzoekende partij neergelegde documenten, die bedoeld zijn als staving van haar nationaliteit, ondermijnen verder haar geloofwaardigheid aangezien zij geen originele documenten kan voorleggen en de identiteitskaart volgens haar verklaringen een foute woonplaats zou bevatten:

“Ter staving van uw Ethiopische nationaliteit legt u een afgedrukte foto van uw Ethiopische identiteitskaart voor, als ook een foto van uw Ethiopische geboorteakte. De foto’s zouden u zijn doorgestuurd door uw broer in Ethiopië via sociale media (CGVS 1, NPO p.9). Over de voorgelegde (foto’s van uw) identiteitskaart merkt het Commissariaat-generaal op dat deze identiteitskaart zou zijn aangevraagd door en afgeleverd aan uw familieleden en dit terwijl u reeds in Europa was (CGVS 1, NPO p.17, p.33, p.34). U geeft ook aan dat uw woonplaats ‘foutief’ op de identiteitskaart staat vermeld, te weten Erer in plaats van Garba Cisse, als ook dat uw ouders “contacten” hebben en zo de identiteitskaart “hebben kunnen regelen” (CGVS 1, NPO p.34). Deze verklaringen, als ook het feit dat u géén origineel document voorlegt, ondermijnen de geloofwaardigheid van dit stavingsstuk dat uw nationaliteit en plaats van herkomst juist eigenlijk zou moeten onderschrijven.”

De oprechtheid, de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoekende partij ten berde gebrachte problemen, vrees en nood aan internationale bescherming worden ook op manifeste wijze ondermijnd door haar houding en gedragingen na aankomst in Europa. Verzoekende partij heeft minstens zes keer een verzoek om internationale bescherming ingediend in verschillende Europese landen waarbij zij vertrok zonder de beslissing van de betrokken asielinstanties af te wachten. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en de beslissingen van deze autoriteiten ook afwacht. Dit relateert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de door haar geschetste problemen.

Waar zij verder nog betoogt dat er nergens ernstig ingegaan wordt op haar verzoek om internationale bescherming *an sich*, blijkt uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat de door haar aangehaalde redenen voor haar verzoek grondig onderzocht en besproken worden. Het loutere feit dat de bestreden beslissing in haar nadeel is, betekent niet in dat er geen grondig onderzoek gevoerd werd naar de nood aan internationale bescherming. Met deze argumentatie slaagt verzoekende partij er aldus niet in om de pertinente motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Waar verzoekende partij ingaat op haar politiek activisme, dient verduidelijkt te worden dat dit activisme tweeledig is. Enerzijds verklaart verzoekende partij een vrees voor vervolging te koesteren vanwege haar politieke activiteiten die zij voor haar vertrek in Ethiopië uitoefende. Anderzijds is deze vrees ook gebaseerd op haar politiek activisme dat zij ontwikkeld heeft sinds zij in België verblijft.

Met betrekking tot haar politiek activisme in Ethiopië wordt vastgesteld dat de commissaris-generaal de herkomst en nationaliteit van verzoekende partij uit de Somali regio in Ethiopië niet betwist, maar dat het geheel van wisselende verklaringen met betrekking tot haar identiteit alsook haar tegenstrijdige verklaringen over haar politieke activiteiten *an sich* ertoe leiden dat er geen geloof gehecht kan worden

aan deze politieke activiteiten, haar arrestatie en de eruit voortvloeiende vrees. In de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld dat: *“Echter, wat betreft de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw regio van herkomst, met name uw eenmalige arrestatie vanwege uw politiek activisme in de Somali regio in Ethiopië waardoor u het land diende te verlaten, kan het Commissariaat-generaal echter niet anders dan concluderen dat u deze niet geloofwaardig weet te maken. U legt immers over deze feiten tegenstrijdige en alles behalve doorleefde verklaringen af, welke dan ook de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas ondermijnen.*

Zo kan u maar weinig vertellen over de [politieke] organisatie waarvan u lid was en waarin uw politieke activiteiten zich hebben ontwikkeld die later de aanleiding zouden hebben gegeven voor uw arrestatie. U gaf slechts vage en soms zelfs tegenstrijdige verklaringen.

Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat Barbarte een jongerengroep was die door uw oud-collega's werd opgericht in 2017/2018, op een moment dat u al uit Ethiopië vertrokken was. Ook verklaarde u dat de groep geen echte leider had (CGVS 1, p.29). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u opmerkelijk genoeg iets geheel anders. Zo verklaarde u: “Ik ben lid geworden in 2013/2014. We hebben de beweging opgericht nadat Garba Cissa aan de Afar regio werd toegevoegd.” (CGVS 2, p.22, p.25). Ook verklaarde u dat de leider Mohammad Jama heette en dat u direct met hem samenwerkte (GVS 2, p.22, p.25). En daar waar u tijdens het eerste onderhoud weinig kon vertellen over Barbarte, kan u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud plots uitgebreid vertellen over waar Barbarte voor zou hebben gestaan, wie de leiders waren en welke activiteiten u voor de organisatie zou hebben ondernomen. Dezelfde organisatie Barbarte waarvan u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nog beweerde dat deze werd opgericht ná uw vertrek uit Ethiopië.

Ook over de specifieke aanleiding van uw arrestatie legt u weinig doorleefde verklaringen af. Zo zou u bij Barbarte bespioneerd zijn geweest. De spionnen zouden leiders zijn geweest van uw organisatie Barbarte die eigenlijk samenwerkten met de overheid (CGVS 2, p.26). En ondanks dat u reeds sinds enkele jaren lid was van Barbarte en binnen de organisatie verantwoordelijk zou zijn voor uw regio van herkomst Garba Cisse (CGVS 2, p.25), tóch zou u niet weten wie deze spionnen en leiders van Barbarte waren (CGVS 2, p.26).

Opnieuw: u heeft het hier over een organisatie waarover u eerder verklaard had dat deze pas in 2017/2018 en ná uw vertrek uit Ethiopië opgericht zou zijn geweest Door uw tegenstrijdige verklaringen over de politieke groepering waarvan u beweerd lid te zijn geweest kan het Commissariaat-generaal niet anders dan vraagtekens zetten bij uw politieke activiteiten van waaruit u zo verklaard werd vervolgd voor uw vertrek uit Ethiopië.

Ook over de precieze omstandigheden van uw eenmalige arrestatie, merkt het Commissariaat-generaal op dat u vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo verklaart u over de plaats waar u gearresteerd werd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud eerst dat u in Jig-Jiga werd gearresteerd: “Vertelt u mij eens precies me over die arrestatie. Wat, wanneer, waar, hoe werd u gearresteerd? Ik ben gearresteerd in Jig-Jiga [...]” (CGVS 1, p.31). Niet veel later verklaart u dan opeens dat u niet in Jig-Jiga gearresteerd werd, maar in uw regio (CGVS 1, p.32) en dat uw regio Garba Cisse is: “Waar was u precies op het moment van uw arrestatie? In mijn regio. Wat is uw regio? In Garba Cisse.” (CGVS 1, p.32).

Tijdens het tweede onderhoud verklaarde u dan dat u thuis was op het moment van uw arrestatie en dat ‘thuis’ was in uw wijk in Diri Dawa: “Waar was u toen u gearresteerd werd? Ik was thuis. Waar is thuis? In de wijk Qodoba, in Diri Dawa, Qodoba is 08. Dat was in het weekeinde, ik moest niet naar school.” (CGVS 2, p.26).

Het gegeven dat u zichzelf zó tegenspreekt over het eenvoudige feit wáár u was op het moment van uw arrestatie ondermijnt de volledige geloofwaardigheid hiervan. Het was immers dit vervolgingsfeit dat maakte dat u als jonge twintiger uw familie en uw land moest verlaten. Van een dergelijke, ongetwijfeld indruk makende gebeurtenis mag tenminste verwacht worden dat er coherente en bovenal consistente verklaringen worden afgelegd over wáár het gebeurde. Het feit dat u dit niet doet ondermijnt de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis nog verder.

Ook over waar u zou hebben verbleven ná uw vrijlating uit de gevangenis legt u géén eenduidige verklaringen af. Zo verklaarde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud in oktober 2022 dat u in Garba Cisse heeft verbleven tot aan uw vertrek in november 2015 en dat u daar verbleef bij uw ouders en uw 3 broers en zussen (CGVS 1, p.15). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud in mei 2023 draaide u eerst om de pot om dan uiteindelijk toch te verklaren dat u na uw vrijlating terugkeerde naar Diri Dawa om er uw studies verder te zetten, als ook dat u zowel voor als na uw gevangenschap bij verwanten in deze stad verbleef (CGVS 2, p.8). U had echter reeds tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaard dat u moest stoppen met uw studies, omdat u gearresteerd werd en dat u daarna niet meer bent teruggekeerd naar school (CGVS 1, p.19).

Dat gezegd hebbende en zoals supra reeds aangegeven is het Commissariaat-generaal van mening dat uw verklaringen over uw streek van herkomst wél geloofwaardig zijn en u maakt doorheen uw

twee persoonlijke onderhouden in huidige volgend verzoek om internationale bescherming daardoor wel aannemelijk dat u inderdaad een Ethiopische Somali bent, mogelijkerwijs zelfs uit de Sitti regio.

Zo heeft u een vrij correcte geografische kennis van de regio Sitti als ook over de clans waartoe de Somali die in Ethiopië wonen behoren, en ook uw verklaringen over uw jeugd en opgroeien komen vrij geloofwaardig en doorleefd over. Bovendien onderschrijft uw zeer goede kennis van het Amhaars, welke zoals u zelf aangeeft uw tweede taal is (CGVS 2, NPO p.29) en waarvan u op DVZ heeft aangegeven dat u dit eveneens een taal kan zijn waarin u gehoord wilt worden ("Verklaring betreffende procedure", dd. 07.03.2022, vraag 2b, zie administratief dossier), uw effectieve herkomst uit Ethiopië.

Het Commissariaat-generaal kan echter vanwege uw tegenstrijdige en vage verklaringen niet anders dan grote vraagtekens te plaatsen bij de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in deze regio. Het feit dat u ook meermaals het beantwoorden van vragen van de protection officer tracht te vermijden spreekt niet in uw voordeel.

De protection officer moest u zo welgeteld vier keer vragen of u ná uw vrijlating nog problemen heeft gekend in Dirí Dawa. U trachtte telkens de vraag te ontwijken om dan uiteindelijk te antwoorden dat u na uw vrijlating in februari 2015 en tot aan uw vertrek uit Dirí Dawa in november 2015 géén problemen meer heeft gekend (CGVS 1, p.8-9). U voegde eraan toe dat u de activiteiten waarvoor u gearresteerd zou zijn geweest stop gezet had (CGVS 1, p.9 als ook p.25). Dit laatste is dan weer een tegenstrijdige verklaring met uw op DVZ afgelegde verklaringen als ook met uw vrij relaas tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Bij het indienen van huidig volgend verzoek op DVZ op 07 maart 2022 verklaarde u namelijk dat u uw activiteiten niet stopzette, maar op sociale media met uw activisme voortging (DVZ vragenlijst Volgend Verzoek, vraag 16).

U laat het echter na om ook maar één stavingsstuk van uw politiek activisme op sociale media vanaf 2015 voor te leggen, dit terwijl u zoals supra en infra uiteengezet, heel goed uw weg kent op het sociale media gegeven genaamd Facebook. Ook verklaarde u bij uw vrij relaas tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat u na uw vrijlating weer met andere jongens samenkwam en dat u opnieuw bedreigd werd (CGVS 1, p.25). Echter, u sprak niet eerder van nieuwe bedreigingen na uw arrestatie en vrijlating, maar dat u tijd nodig had om uw vertrek in november 2015 voor te bereiden (CGVS 1, p.13).

Het Commissariaat-generaal kan dan ook niet anders dan concluderen dat de geloofwaardigheid van uw aangehaalde vervolgingsfeiten die aanleiding gaven voor de vlucht uit uw land van herkomst vanwege uw opeenvolgende tegenstrijdige en vage verklaringen volledig ondermijnd wordt."

Waar verzoekende partij met betrekking tot haar politiek activisme in Ethiopië vooreerst benadrukt dat zij bij het verlaten van haar land van herkomst nog zeer jong was, dient opnieuw gewezen te worden op het feit dat verzoekende partij bedrieglijke verklaringen afgelegd heeft met betrekking tot haar leeftijd en dat uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat zij op 14 november 2016, bij aankomst in Italië, reeds minimaal een leeftijd had van 17 jaar en mogelijks reeds 19 jaar was (zie supra). Hieruit kan niet blijken dat er van verzoekende partij in het kader van dit onderhoud geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Bovendien hebben verzoekende partij noch haar advocaat hierover enige opmerking gemaakt bij het persoonlijk onderhoud. Door daarnaast louter te volharden in haar verklaringen en te stellen dat deze wel samenhangend en plausibel zijn en louter te wijzen op haar leeftijd bij vertrek uit Ethiopië kan verzoekende partij de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen en onduidelijkheden niet weerleggen.

Vervolgens haalt verzoekende partij ook aan dat haar vertrek uit haar land van herkomst ernstige gevolgen heeft voor haar psychisch welzijn en dat dit een invloed gehad heeft op de manier waarop zij het verhoor afgelegd heeft. Echter blijkt uit een lezing van de notities van het tweede persoonlijk onderhoud dat de protection officer aan het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd heeft of zij zich mentaal sterk genoeg voelde om het gesprek te doen waarop verzoekende partij "Ja, 100 %" antwoordde. Ook de vraag of zij medische problemen heeft, wordt door haar ontkend: "Ik heb geen problemen, niets, enigszins niets. Ik heb totaal geen problemen" (NPO 2, p. 2). Bovendien legt zij geen enkel medisch document voor dat staft dat haar psychische toestand een invloed zou hebben op het verloop van de procedure.

Verzoekende partij stelt vervolgens dat zij een vrees heeft omwille van haar specifiek profiel als politiek activist namelijk omdat zij inging tegen de instructies van Al Shabaab door Somalië te verlaten. Hieruit blijkt dat zij ook in het verzoekschrift nog wisselende verklaringen blijft afleggen met betrekking tot haar nationaliteit en herkomst. Dit komt haar algehele geloofwaardigheid niet ten goede.

Met betrekking tot de surplace vrees wordt in de bestreden beslissing op pertinente wijze het volgende gesteld:

"Dit in beschouwing genomen, dient het Commissariaat-generaal verder te kijken naar uw tweede aangehaalde vrees. Enerzijds haalde u aan dat u eenmaal werd aangehouden in uw land van herkomst omwille van uw beweerd activisme, welke door het Commissariaat-generaal zoals supra uiteengezet niet

als geloofwaardig wordt beoordeeld. Anderzijds haalt u een surplace vrees aan. U verklaart namelijk dat u sinds dat u in België verblijft politiek actief bent en daarom geïsoleerd wordt door de Ethiopische overheid. Een gegeven waardoor u, volgens uw verklaringen, zelfs tweemaal het slachtoffer werd van fysiek geweld in België. Uw politiek activisme bestaat uit informatie die u deelt op uw Facebookaccount "(...)" (CGVS 1, NPO p.16, p.25). Ter staving daarvan legt u ook een aantal screenshots voor van uw Facebookaccount.

Wat betreft de door u aangehaalde vrees gelinkt aan uw beweerd activisme in Europa na uw vlucht uit Ethiopië, dienen volgende pertinente bedenkingen gemaakt te worden. Het CGVS heeft uw Facebookaccount "(...)" online teruggevonden en inderdaad gezien dat u sinds 01 november 2020 actief bent op dit Facebookaccount.

Naast het feit dat het zeer opmerkelijk is dat u op Facebook reeds sinds 01 november 2020 actief was om informatie te delen over uw regio van herkomst in Ethiopië en u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud van uw eerste verzoek om internationale bescherming op 18 februari 2021 op het CGVS nog altijd volhield van Somalische herkomst te zijn, worden er toch enkele vraagtekens gezet bij de reikwijdte van uw politiek activisme surplace, als ook bij vervolging waarvan u in België het slachtoffer van werd. Deze vraagtekens worden onder andere opgeroepen door een aantal zeer opmerkelijke verklaringen.

Wat betreft uw politiek activisme en de onlosmakelijk verbonden nodige politieke kennis moet worden vermeld dat u een zeer bijzondere verklaring gaf over de voormalige president van de Somalische regio in Ethiopië en welke de geloofwaardigheid en/of de oprechtheid van uw politiek activisme ondermijnt. Zo verklaarde u namelijk dat de voormalige president van de Somali regio in Ethiopië Abdi Mohamoud Omar is en dat hij momenteel gearresteerd is, wat volgens de COI effectief zo is (Zie ook toegevoegde COI, blauwe map, administratief dossier). Uw antwoord tot welke partij Abdi Mohamoud Omar behoorde was echter zeer bevreemdend en doet vermoeden dat uw kennis van de Ethiopische politiek niet zo gedegen en eerder ingestudeerd is. Zo zegt u namelijk dat Abdi Mohamed Omar tot de TPLF behoort (CGVS 1, NPO p.28), de Tigrayan People's Liberation Front en de partij van Tigray. Gezien u in januari 2015 gearresteerd zou zijn geweest door de politie in Jig-Jiga in opdracht van de regionale overheid die onder deze president viel, is het op zijn minst bijzonder opmerkelijk te noemen dat u de president van deze regionale overheid lidmaatschap van de TPLF toeschrijft. Eens te meer omdat de Tigray zowel qua cultuur, etnische groep, geloof als politiek zo goed als tegenpolen zijn van de Somali in Ethiopië.

Ook uw inconsistente verklaringen over wie u nu precies vreest in Ethiopië ondermijnen uw politiek surplace activisme verder. U paste namelijk in huidige procedure uw verklaringen hierover steeds aan. Zo verklaarde u in het eerste persoonlijk onderhoud in huidige procedure dat u vreest voor uw leven vanwege "de partij van PP, de Barwaaqo, al die leden van de partij. En ook de regering die in de regio is, de Somalische regering" (CGVS 1, NPO p.26).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, vreest u plots de regionale regering niet meer. Wanneer de protection officer u namelijk vroeg wie u zou doden, antwoordde u het volgende: "De overheid die aan de macht is en de partij die aan de macht is. Dat is de PP, de Prosperity Party." En op de direct daarop volgende vraag wie u nog meer vreest in Ethiopië, antwoordde u: "Enkel de overheid." (CGVS 2, NPO p.7). Het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u na 7 maanden tussen de twee persoonlijke onderhouds de overheid van de Somali regio niet meer vreest en doet des te meer vermoeden dat uw aangehaalde vrees, net zoals u dat eerder deed met uw nationaliteit, verandert uit opportunisme.

U verklaarde verder dat u, omdat u zo bekend bent, veel haat heeft gecreëerd door uw politiek activisme online (CGVS 1, NPO p.25). Deze haat zou ook gemaakt hebben dat u op straat aangevallen bent door twee Albanezen die u vroegen naar de naam van de huidige president van de Somali regio in Ethiopië. Daarop zouden zij u vervolgens plots hebben aangevallen met een mes (CGVS 1, NPO p.25). U raakte gewond aan uw linkerhand en ter staving van het incident heeft u verschillende foto's voorgelegd als ook uw litteken laten zien tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS 1, NPO p.1).

Het Commissariaat-generaal erkent dat u een snijwonde heeft gehad aan uw linkerhand, maar vindt u verklaringen over de aanval welke uitgevoerd zou zijn in opdracht van de Ethiopische of Somalische regionale overheid niet geloofwaardig. Zo legt u geen enkel bewijs van aangifte of medische verzorging voor en ontweek u de vraag van de protection officer toen deze u vroeg of u überhaupt aangifte ervan had gedaan (CGVS 1, NPO p.26).

Daarnaast neemt het Commissariaat-generaal in haar beoordeling van dit incident mee dat u in België reeds driemaal door de rechtbank bent veroordeeld tot een gevangenisstraf -waarvan tweemaal door de Antwerpse rechtbank- wegens handel in verdovende middelen. Een 'professionele' activiteit waarbij een dergelijke aanval ook plaats gevonden zou kunnen hebben, eens te meer omdat u geen aangifte heeft gedaan van het fysiek geweld waarbij u gewond raakte. U legt derhalve geen bewijs van het tegendeel voor, ondanks dat de protection officer u hier duidelijk naar vroeg tijdens het tweede persoonlijk onderhoud (CGVS 2, NPO p.32).

Tot slot, en wat uw politiek activisme en de reikwijdte ervan nog verder ondermijnt, is dat u verklaart dat uw politiek activisme enkel bestaat uit het plaatsen van berichten op uw Facebookaccount (CGVS 2, NPO

p.32). Uit nazicht op uw Facebookaccount “(...)” (<https://www.facebook.com/profile.php?id=100063486919502>) als ook uit uw voorgelegde screenshots van diezelfde Facebookaccount (Zie voorgelegde stukken, groene map, administratief dossier) blijkt dat u 24.000 volgers zou hebben, welke uw bekendheid online zou moeten staven. Echter, uit nazicht van uw Facebookaccount blijkt dat uw volgers zijn afgeschermd evenals uw vrienden, dat uw berichten op uw Facebookaccount zelden boven de 200 likes hebben en dat de berichten slechts sporadisch worden gedeeld. Bovendien deelt u allerlei berichten en niet enkel berichten om de situatie van uw etnische groep in de Somali regio in Ethiopië aan te kaarten. Bovendien blijkt uit nazicht dat men zeer eenvoudig online volgers van Facebook kan kopen (Zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).

Ook het gegeven dat u bij uw eerste verzoek om internationale bescherming in België reeds een Facebookprofiel aanmaakte om uw vrees te staven, maakt dat de voorgelegde Facebookberichten en –profiel weinig tot geen toegevoegde waarde hebben om uw politiek activisme in België te staven (zie ook Beslissing CGVS, 1e verzoek om internationale bescherming 19/10186).

Dat u inzit met uw mede Somali uit de regio Sitti, dat blijkt wél uit uw Facebookberichten als ook uit de passie waarmee u tijdens de twee persoonlijke onderhouds in huidig volgend verzoek over de meer recente geweldsincidenten tussen de Afar en de Somali in uw dorp van herkomst Garba Cisse sprak en dit bevestigt voor het Commissariaat-generaal eens te meer uw regio van oorspronkelijke herkomst. Echter, en zoals supra uiteengezet, is het voor het Commissariaat-generaal niet geloofwaardig dat u reeds in België louter vanwege uw afkomst en uw online activisme op Facebook bent vervolgd, noch dat u in Ethiopië bij een terugkeer vervolgd zou worden.

Daardoor kan het CGVS niet anders dan concluderen dat u, gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, het niet aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen. Gezien uw vrees ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten niet als geloofwaardig wordt beschouwd, zou een hervestiging buiten uw regio van herkomst mogelijk zijn.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden door verzoeker volledig ongemoeid gelaten waardoor de Raad deze in hun geheel overneemt. Waar zij louter volhardt in haar verklaringen dat zij reeds met de dood bedreigd werd en dat dit een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegronnd is, kan integraal naar de hierboven vermelde pertinente motieven van de bestreden beslissing verwezen worden.

4.4. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

4.5. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op haar verklaringen en de door haar voorgelegde documenten gelezen in het licht van de beschikbare landeninformatie, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin.

4.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 *Ernstige schade bestaat uit:*

a) *doodstraf of executie; of,*

b) *foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

c) *ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."*

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een "reëel risico" loopt. Het begrip "reëel risico" wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip "ernstige schade" door drie onderscheiden situaties te voorzien.

5.2. Voor zover verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekende partij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekende partij maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Ethiopië zou hebben gekend.

5.3. Opdat aan een verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest *Elgafaji* waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar "er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen" (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat "hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming" (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing het volgende:

"Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus "ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba" van 10 maart 2022, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf), blijkt immers dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vallen Dessie en

Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigraytroepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelikheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba aldus geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van de algemene toestand in Addis Abeba en van uw persoonlijk profiel, is de Commissaris-generaal van mening dat het geenszins onredelijk is te verwachten dat u er zich zou vestigen.

Zo blijkt dat u een gezonde, jonge man bent (CGVS 1, NPO p.2 als ook CGVS 2, NPO p. 2) zonder personen die afhankelijk van u zijn zoals bijvoorbeeld een partner en/of kinderen (CGVS 1, NPO p.22). Bovendien spreekt u vloeiend Amhaars (CGVS 2, NPO p. 28-29 als ook DVZ Verklaring betreffende procedure, vraag 2b), heeft u 8 jaar onderwijs gevolgd (CGVS 1, NPO p.19) en u heeft reeds, zij het een korte tijd, in Addis Abeba verbleven. Niet alleen Addis Abeba is een mogelijkheid om u te vestigen, u heeft immers aangegeven ook jarenlang zonder enige problemen in Diridawa te hebben gewoond. U vertelde dat Diridawa een stad is waar de Oromo en de Somali in vrede met elkaar leven (CGVS 2, p.29).

Tot slot voegt het Commissariaat-generaal toe dat uit het geheel van uw verklaringen blijkt, als ook uit uw supra besproken zeer uitgebreide reisgeschiedenis in Europa, u zeer zelfredzaam bent. Bijgevolg is de Commissaris-generaal van oordeel dat een hervestiging in een ander deel van Ethiopië dan uw streek van herkomst, zoals bijvoorbeeld Addis Abeba of Diridawa, wat u betreft redelijk is.

U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt en de voorgelegde stukken kunnen bovenstaande conclusies van het CGVS niet wijzigen." Bij een gebrek aan dienstig verweer tegen de bovenvermelde correcte en pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal, worden deze integraal overgenomen door de Raad.

5.4. Bijgevolg maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS